І Хронік 29

Видатки Давидові на будову святині 1-5; пожертви князів 6-9; Давидова молитва 10-19; коронування Соломона 20-25; джерела до історії Давида 26-30

1 Мовив цар Давид до всієї громади: “Соломон, син мій, що його одного вибрав Бог, ще молодий, слабкий хлопчина, а діло це велике, бо йдеться про палац не для людини, а для Господа Бога.

2 Що було в мене сили, наготував я для дому Бога мого: золота на золотий посуд, срібла на срібний посуд, міді на мідний, заліза на залізний, дерева на дерев'яний, ониксового каміння вставного каміння, малахіту, смугнастого каміння й всякого дорогоцінного каміння та силу мармуру.

3 До того - в моїй любові до дому Бога мого - є ще в мене власний скарб золота й срібла, і його я даю на дім Бога мого, окрім усього того, що я приготував для святого дому:

4 три тисячі талантів золота, золота офірського, та 7 000 талантів щирого срібла на облицювання стін у домах,

5 щоб було золоте, що має бути золотим, і срібне, що має бути срібним, і на всілякі вироби мистецьких рук. А тепер чи не схоче ще хтось жертвувати добровільно для Господа?”

6 І почали жертвувати добровільно голови над родинами, начальники над колінами Ізраїля, тисячники, сотники й високі царські службовці.

7 Дали вони на будову дому Божого: золота - 5 000 талантів та 10000 даріїв, срібла - 10000 талантів, міді - 18 000 талантів, а заліза - 100 000 талантів.

8 У кого було дорогоцінне каміння, той віддав його до скарбниці дому Господнього, на руки Єхієла гершонія.

9 І радів народ, що вони розщедрились. бо жертвували вони Господеві від щирого серця, і цар Давид теж був вельми врадуваний.

10 Тоді Давид благословив Господа перед усією громадою. Давид промовив: “Благословен, о Господи, Боже Ізраїля, батька нашого, по віки вічні!

11 Твоя, о Господи, велич, сила, слава, вічність і пишнота, бо все, що на небі й на землі, твоє! Тобі, о Господи, належить царство! Ти вищий над усе як Владика!

12 Багатство й слава - від тебе. Ти усім володієш; у твоїй руці сила й могутність, у твоїй руці - зробити кожного великим, сильним.

13 Тому, о Боже наш, тепер ми тебе прославляємо і хвалимо твоє преславне ім'я.

14 Бо хто я й хто народ мій, що ми удостоїлися таких щедрих дарів? Усе бо від тебе, і з твоєї руки те, що ми тобі дали;

15 ми бо чужинці й приходні перед тобою, як і всі батьки наші; неначе тінь, життя наше на землі, і нічого сталого немає.
16 Господи, Боже наш! Усі оці достатки, що ми наготували для будови дому тобі, твоєму святому імені, воно з твоєї руки й усе твоє.
17 Знаю, Боже мій, що ти вивідуєш серце й щирість любиш; я від щирого серця пожертвував усе це, а тепер бачу, що й народ твій, що оце тут, радо жертвує тобі.
18 Господи, Боже Авраама, Ісаака й Ізраїля, батьків наших! Збережи довіку цю добру настанову в серці твого народу й спрямуй їхнє серце до тебе.
19 А Соломонові, моєму синові, дай серце праве, щоб пильнував твої заповіді, твої накази й твої постанови та щоб зробив усе й збудував палац, що для нього я все приготував.”
20 Потім Давид сказав до громади: “Славіте Господа, Бога вашого!” І вся громада славила Господа, Бога батьків своїх, і припала та поклонилась Господеві й цареві.
21 І принесли Господеві жертви; а другого дня принесли всепалення Господеві: 1000 бичків, 1000 баранів, 1000 ягнят з їхніми ливними жертвами й безліч жертв за всього Ізраїля.
22 І вони їли та пили перед Господом того дня з великими радощами, і вдруге окликнули царем Соломона, Давидового сина, та й помазали його в ім'я Господнє на князя, а Цадока на священика.
23 І сів Соломон на Господньому престолі як цар замість Давида, свого батька, і щастило йому, і ввесь Ізраїль корився йому.
24 Всі князі, всі вельможі й усі сини царя Давида піддались цареві Соломонові.
25 Господь звеличав вельми Соломона перед очима Ізраїля й дав йому славу царства, якої не мав перед ним ні один цар в Ізраїлі.
26 Отак Давид, син Єссея, царював над Ізраїлем.
27 Часу царювання його над Ізраїлем було 40 років; у Хевроні царював він 7 років, а в Єрусалимі царював 33 роки.
28 І помер у щасливій старості, нажившись на світі в багатстві й славі, а Соломон, син його, став царем замість нього.
29 Дії царя Давида, від перших до останніх, записані в записках видющого Самуїла, в записках пророка Натана й у записках видющого Гада,
30 а так само все його царювання й усі його подвиги й пригоди, що трапились були з ним, з Ізраїлем та з усіма царствами в інших краях.